RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 60.518 van 26 juni 1996
in de zaak A. 68.098/IV-15.678.

In zake : Luc DE WAEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. LACHAERT,
kantoor houdende te MERELBEKE,
Hundelgemsesteenweg 166, bus 5-6

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117.

D E R A A D V A N S T A T E, IVe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Luc DE WAEL op 15 maart 1996 heeft ingediend om de schorsing van tenuitvoerlegging te vorderen van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 "waarbij de kandidatuur van verzoeker voor het ambt van burgemeester van de gemeente Lebbeke ... niet in aanmerking wordt genomen en om een andere voordracht verzocht wordt";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. LUST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 april 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 mei 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. DEVERS, die loco Advocaat P. LACHAERT verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. LUST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Verzoeker wordt bij de gemeenteraadsverkiezingen van 9 oktober 1994 verkozen tot gemeenteraadslid te Lebbeke. Hij wordt met een op 13 oktober 1994 bij de Gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen ingediende en door de meerderheid van de nieuw verkozen leden van de gemeenteraad ondertekende akte voorgedragen voor de benoeming tot burgemeester.

1.2. Blijkens een brief van 1 december 1994 van de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Gent aan de Gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen maakt verzoeker het voorwerp uit "van twee gerechtelijke strafonderzoeken". De brief verduidelijkt dan :

"- bij vonnis dd. 18 oktober 1993 van de correctionele rechtbank te Dendermonde werd de heer DE WAEL Luc wegens valsheid in geschriften en loonbediendendiefstal veroordeeld tot een gevan-

genisstraf van 1 maand met 3 jaar uitstel en een geldboete van 200 fr. x 90. Op 22 februari 1994 heeft betrokkene hoger beroep aangetekend. Het Openbaar Ministerie heeft het hoger beroep aangetekend. Het Openbaar Ministerie heeft het hoger beroep op dezelfde datum gevolg. Deze zaak werd door de 8ste Kamer van het Hof van beroep alhier op de zitting van 23 november 1994 in voortzetting gesteld op 21 december 1994.

- bij vonnis dd. 14 november 1994 van de correctionele rechtbank te Dendermonde werd betrokkene wegens het aanbrengen van graffiti op verscheidene woningen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 maand met 3 jaar uitstel en een geldboete van 100 fr. De heer DE WAEL heeft op 15 november 1994 hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis".

1.3. De Gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen brengt op 9 december 1994 een negatief advies uit over de voordracht. Dit advies refereert naar de mededeling van de Procureur-generaal en wijst erop dat inzonderheid de zaak die aanleiding gaf tot de veroordeling van 14 november 1994 "een ruime weerklank (vond) in de pers", waaruit de Gouverneur dan besluit : "Zonder te willen vooruitlopen op de beslissingen in beroep, meen ik dat de beroering, die ontstaan is rond de persoon van Luc DE WAEL, met betrekking tot deze zaak, op zich diens moreel gezag aantast en de waardigheid van het burgemeestersambt in het gedrang brengt".

Het advies vervolgt dan :

"Daarnaast wil ik opmerken dat mijn ambt zeker de laatste jaren geconfronteerd wordt met een groot aantal achteraf gegrond blijkende klachten van gemeenteraadsleden en burgers tegen het gemeentebestuur van Lebbeke.

Ook al kan de verantwoordelijkheid voor het onbehoorlijk, onkundig, incoherent, inconsequent, favoriserend, enz. funktioneren van de gemeentelijke organen te Lebbeke ongetwijfeld voor een flink deel aan de laatste burgemeesters in deze gemeente toegerekend worden, ook de overige leden van het college van burgemeester en schepenen (en dus ondermeer de heer De Wael) blijken evenmin vrijuit te gaan in een niet-gering aantal dossiers, die blijvend aanleiding geven tot moeilijkheden."

1.4. Op 28 maart 1995 deelt de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Gent aan de Minister van Binnenlandse Zaken mede dat verzoeker bij arrest van 15 maart 1995 van het Hof vrijgesproken is voor de betichting van het aanbrengen van graffiti op woningen.

Op 29 november 1995 deelt hij mede dat het Hof van Beroep bij arrest van 8 november 1995 het vonnis van de correctionele rechtbank van Dendermonde van 7 februari 1994, tegen verzoeker uitgesproken in de zaak van valsheid in geschrifte en loonbediendendiefstal heeft bevestigd, en dat verzoeker tegen het arrest cassatieberoep heeft ingesteld.

1.5. Op voordracht van de Minister van Binnenlandse Zaken wordt dan bij koninklijk besluit van 8 januari 1996 de beslissing genomen waarvan de schorsing wordt gevorderd. In die beslissing wordt verwezen naar het advies van de Gouverneur en naar de mededelingen van de Procureur-generaal over de evolutie van de strafrechterlijke procedures, om dan uit de conclusie "dat uit het voorafgaande blijkt dat de heer Luc De Wael niet de kwaliteiten bezit die vereist zijn voor een goed beheer van de gemeentezaken" het besluit te trekken dat de voordracht van verzoeker niet in aanmerking kan genomen worden en dat er aanleiding is om een nieuwe voordracht te verzoeken.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel doordat de bestreden beslissing een motief vindt in de omstandigheid dat hij door het Hof van beroep van Gent op 8 november 1995 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van één maand met uitstel gedurende drie jaar en een geldboete van 18.000 frank wegens valsheid in geschrifte, gebruik van valse stukken en loonbediendendiefstal terwijl die omstandigheid voor andere burgemeesters die schuldig waren bevonden aan strafrechtelijke misdrijven geen beletsel is geweest om opnieuw benoemd te worden of om hun ambt verder te blijven uitoefenen; dat hij inzonderheid verwijst naar het geval van de burgemeester van Knokke-Heist die, hoewel hij was "schuldig bevonden aan verzet tegen dopingcontrole en daarbij de gunst van de opschorting van de uitspraak verkreeg, niet werd afgezet of zelfs geschorst" en naar het geval van de burgemeester van Zandhoven "die wegens een milieumisdrijf werd veroordeeld tot een geldboete van 60.000 fr... en die na een tuchtschorsing van vijftien dagen opnieuw werd benoemd tot burgemeester" terwijl de feiten die hijzelf heeft begaan "niets uit te staan hebben met de uitoefening van het burgemeestersambt als zodanig"; dat hij daaruit afleidt dat hij redelijkerwijze mocht verwachten "een gunstiger behandeling te krijgen dan iemand die feiten begaan heeft in de uitoefening van het burgemeestersambt";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat de situatie van verzoeker niet vergeleken kan worden met die van de burgemeesters van Knokke-Heist en van Zandhoven vermits de burgemeester van Knokke-Heist de opschorting van de uitspraak had verkregen en vermits zowel de burgemeester van Knokke-Heist als die van Zandhoven ten tijde van de voordracht reeds in functie waren, dit in tegenstelling met verzoeker die een "nieuwe" kandidaat is; dat zij vervolgens stelt dat de

beoordeling die de overheid in een bepaald geval verricht niet kan gebonden zijn door de beoordeling die zij in een ander geval, waarin de toestand noodzakelijk verschilde, heeft aangehouden en dat de overtreding van de wet in een bepaald geval van de juiste toepassing van de wet geen overtreding maakt; dat zij ook nog aanvoert dat het gelijkheidsbeginsel niet wordt geschonden om de enkele reden dat in het ene geval iemand die strafrechtelijk werd veroordeeld of vervolgd toch tot burgemeester wordt benoemd en in het andere geval niet, en dat het enig relevante onderscheid dat zou kunnen aanvaard worden bestaat in het verschil tussen iemand die zich niet en iemand die zich wel schuldig gemaakt heeft aan strafbare feiten;

3.3. Overwegende dat de Raad van State daarlaat of over het algemeen de schending van het gelijkheidsbeginsel, inzonderheid in aangelegenheden waarin de benoemende overheid over een zeer ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt, zoals bij de benoeming van burgemeesters, niet moet afgewezen worden om de enkele reden dat de verzoekende partij niet voldoende gegevens aanbrengt die aantonen dat de situatie waarmee hij zichzelf vergelijkt, hoewel zij om reden van het tijdstip van de besluitvorming en de daarbij horende verschillende beoordelingscontekst volledig los staat van de zijne, toch nog als vergelijkingsbasis kan dienen; dat het hoe dan ook te dezen kan volstaan vast te stellen dat de situatie van verzoeker in die zin van de door hem ingeroepen gevallen verschilt dat enerzijds de situatie van de burgemeester van Knokke-Heist moest beoordeeld worden vanuit de vraag naar het opleggen van een tuchtsanctie aan een reeds benoemde burgemeester en dat anderzijds de burgemeester van Zandhoven reeds effectief het mandaat bekleedde toen de verwerende partij op het ogenblik van de vraag naar een nieuwe benoeming, geconfronteerd werd met het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling; dat, zoals de Raad van

State reeds in het arrest nr. 44.159 van 21 september 1993 inzake ROELENS heeft vastgesteld, de situatie waarin moet worden geoordeeld of ja dan neen een tuchtsanctie moet worden opgelegd aan een burgemeester niet of toch moeilijk vergelijkbaar is met die waarin moet worden geoordeeld of een kandidaat geschikt is om tot die functie te worden benoemd, om reden dat de Koning over een grotere bewegingsvrijheid beschikt wanneer hij zijn keuze nog moet laten vallen op degene die hij tot zijn vertegenwoordiger in de gemeente zal aanwijzen dan wanneer hij moet oordelen over het opleggen van een tuchtmaatregel aan een reeds benoemde burgemeester; dat de situatie waarin verzoeker zich bevindt, met name die van een kandidaat die de functie nog niet heeft vervuld, ook moeilijk kan vergeleken worden met die waarin, zoals bij de benoeming van de burgemeester van Zandhoven, feiten die aanleiding hebben gegeven tot een strafrechtelijke veroordeling de nieuwe benoeming niet in de weg heeft gestaan omdat in dat geval de Koning uit de vroegere ambtsuitoefening elementen kan putten om, ondanks de strafrechtelijke veroordeling, de vereiste specifieke geschiktheden voor de functie van burgemeester toch nog gunstig te beoordelen; dat het middel niet ernstig is;

4.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 2 en 3 van de formele motiveringswet van 29 juli 1991 en van het algemeen beginsel van de motiveringsverplichting doordat de weigering van zijn voordracht steunt op de reden dat het onbehoorlijk functioneren van de gemeentelijke organen te Lebbeke te dele aan hemzelf, als schepen, kan worden toegeschreven zonder dat hetzij de beslissing zelf, hetzij het advies van de provinciegouverneur de redenen vermeldt of specifieert waarom het onbehoorlijk functioneren van de gemeentelijke organen aan verzoeker kan worden toegerekend; dat hij daaraan toevoegt dat hij als schepen nooit het voorwerp is geweest van een

procedure tot schorsing of afzetting en dat de zorgvuldigheidsplicht er de Koning toe verplichtte de hem ter kennis gebrachte gegevens nader te onderzoeken teneinde er een duidelijke voorstelling van te krijgen;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat de bestreden beslissing formeel verantwoordt waarom de gemeenteraad verzocht wordt een nieuwe voordracht te doen en dat het "nogal evident (is) dat van iemand die zich plichtig heeft gemaakt aan valsheid in geschrifte, gebruik van valse stukken en loonbediendendiefstal, mag worden gesteld dat hij niet de kwaliteiten bezit die vereist zijn voor een goed beheer van de gemeentezaken" omdat iemand die politieke verantwoordelijkheid draagt vrij moet zijn van iedere mogelijke verdenking, zeker in verband met financiële aangelegenheden; dat zij vervolgens stelt dat het middel alleen kritiek uitbrengt op de motivering van de beslissing in de mate dat zij gesteund is op het negatief advies van de provinciegouverneur, maar dat het geen concrete elementen aanbrengt die dat negatief advies ontkrachten en dat de beslissing afdoende gedragen wordt door de verwijzing naar het strafrechtelijk verleden van verzoeker;

4.3. Overwegende dat de bestreden beslissing in de aanhef verwijst naar de voordracht, dat zij er de inhoud weergeeft van de adviezen van de provinciegouverneur en van de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep en daaruit besluit dat verzoeker "niet de kwaliteiten bezit die vereist zijn voor een goed beheer van de gemeentezaken"; dat de beslissing zodoende lijkt te voldoen aan de vereisten van de wet van 29 juli 1991;

4.4. Overwegende dat verzoeker zijn kritiek op de motieven van de beslissing beperkt tot het verwijt dat het advies van de provinciegouverneur, waarop de beslissing mede steunt, hem zonder nadere precisering verantwoordelijk stelt voor het onbehoorlijk functioneren van

de gemeentelijke organen te Lebbeke en dat de verwerende partij die stelling is bijgetreden zonder zelf dienaangaande een nader onderzoek in te stellen;

Overwegende dat verzoeker, die in de voorbije bestuursperiode verkozen was tot schepen en als zodanig verantwoordelijk was voor de jeugdzaken, niet betwist dat er toentertijd klachten werden geuit over het onbehoorlijk functioneren van de gemeentelijke organen; dat hij ook niet betwist dat die klachten tegen het gemeentebestuur "gegrond" waren, zoals de provinciegouverneur schrijft; dat hij alleen zijn eigen aandeel in de verantwoordelijkheid voor dat onbehoorlijk functioneren, die voor een deel op het schepencollege wordt gelegd, poogt te minimaliseren maar dan nog enkel door te verwijzen naar de ontstentenis van tuchtprocedure tegen hem; dat de Raad van State, die gegevens onder ogen nemend, er in de huidige stand van de procedure niet kan toe besluiten dat de provinciegouverneur, en met hem de verwerende partij, ten onrechte zouden besloten hebben vooreerst dat verzoeker gedeeltelijk verantwoordelijk is voor het onbehoorlijk functioneren van het gemeentebestuur en vervolgens dat die verantwoordelijkheid een van de redenen kan zijn om te besluiten dat hij niet de vereiste kwaliteiten bezit om tot burgemeester te worden benoemd; dat ook het tweede middel niet ernstig is;

5.1. Overwegende dat verzoeker er op de openbare terechtzitting nog op wijst dat hij bij inzage van het administratief dossier heeft vastgesteld dat de verwerende partij, hoewel zij hem had geschreven dat zij met de voortzetting van de benoemingsprocedure zou wachten totdat op strafrechtelijk vlak definitief over zijn zaak zou zijn beslist, geen rekening heeft gehouden met zijn mededeling van 8 december 1995 dat hij zich tegen het arrest van het Hof van Beroep dd. 29 november 1995 in cassatie had voorzien;

5.2. Overwegende dat verzoeker daarmee een nieuw middel aanvoert; dat het middel als niet ontvankelijk moet worden afgewezen omdat, daargelaten de vraag of de Raad van State, om de redenen als reeds eerder uiteengezet in het arrest nr. 40.933 van 3 november 1992 inzake de N.V. INTERPLANT, wel rekening kan houden met middelen die niet uiteengezet zijn in het verzoekschrift zelf waarbij de schorsing wordt gevorderd zijn uiteengezet, niet aannemelijk wordt gemaakt dat het niet in het verzoekschrift had kunnen aangevoerd worden;

6. Overwegende dat verzoeker op het verzoekschrift waarbij om de schorsing van tenuitvoerlegging wordt gevraagd, fiscale zegels heeft aangebracht; dat voor het indienen van dergelijke vordering geen rechten moeten worden betaald; dat er derhalve reden is om aan verzoekende partij de onverschuldigde rechten terug te betalen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

Het onverschuldigd gekweten zegelrecht ten bedrage van 4000 fr. dient aan verzoeker te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig juni 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,

Mevr. V. WAUTERS, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. BORRET.**